

Վահան Տերյան

Գարուն

Գարունը այնքա՛ն ծաղիկ է վառել,
Գարունը այնպե՛ս պայծառ է կրկին.
Ուզում եմ մեկին քնքշորեն սիրել,
Ուզում եմ անուշ փայփայել մեկին:
Այնպե՛ս գգվող է երեկոն անափ,
Ծաղիկներն այնպես նագով են փակվում.
Շուրջըս վառված է մի անուշ տազնապ,
Մի նոր հուզում է սիրտըս մրրկում...
Անտես զանգերի կարկաչն են լսում,
Իմ բացված սրտում հնչում է մի երգ.
Կարծես թե մեկը ինձ է երագում,
Կարծես կանչում է ինձ մի քնքուշ ձեռք...

1908